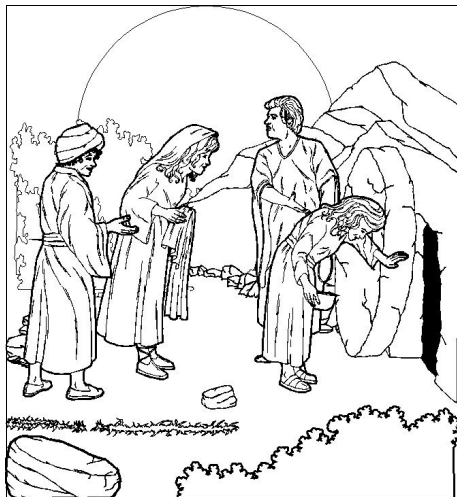

Het lege graf. Het is paaszondag

De derde dag zou Hij verrijzen. De eerste dag was de dag dat Hij stierf; onze paaszaterdag was de 2de dag; de 3de dag riep de Vader Hem ten leven en stond Hij op uit de dood, midden in de nacht toen de derde dag nog maar net begonnen was.

Zoiets kun je alleen geloven. Elke poging tot verklaren, zelfs tot je 't voor te stellen, is ontoereikend. We hebben getuigenissen van mensen die vertellen Hem te hebben ontmoet, met Hem te hebben gesproken, zijn voorspellingen te hebben herkend en zijn boodschap opeens tot op de bodem begrepen. Dat vieren wij met Pasen: het geloof in eeuwig leven.

Thema: “Los van wat je bindt”

EERSTE LEZING uit de Handelingen van de Apostelen (10,34a.37-43).

Destijds nam Petrus het woord en sprak: 'Gij weet wat er overal in Judea gebeurd is; hoe Jezus van Nazareth zijn optreden begon in Galilea na het doopsel dat Johannes predikte, en hoe God Hem gezalfd heeft met de heilige Geest en met kracht. Hij ging weldoende rond en genas allen die onder de dwingelandij van de duivel stonden, want God was met Hem. En wij getuigen van alles wat Hij in het land van de Joden en in Jeruzalem gedaan heeft. Hem hebben ze aan het kruishout geslagen en vermoord. God heeft Hem echter op de derde dag doen opstaan en laten verschijnen, niet aan het hele volk maar aan de getuigen die door God tevoren waren uitgekozen, aan ons die met Hem gegeten en gedronken hebben nadat Hij uit de doden was opgestaan. Hij gaf ons de opdracht aan het volk te prediken en te getuigen dat Hij de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden. Van Hem leggen alle profeten het getuigenis af, dat ieder die in Hem gelooft door zijn Naam vergiffenis van zonden krijgt.

TWEDE LEZING uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (20,1-9).

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen – het was nog donker – bij het graf en zag dat de steen van het graf was

weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling en zei tot hen: 'Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd.' Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Voorover bukkend zag hij de zwachtels liggen maar hij ging niet naar binnen. Simon Petrus die hem volgde kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen naar binnen; hij zag en geloofde want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

OVERWEGING

Wat je de dagelijkse dag, dierbare mensen, tegenkomt aan informatie is heel veel. Je kijkt in de krant en leest vooral in columns wat je in de nabije of verre toekomst mag verwachten. Maar dichterbij ook de verhalen binnen de familie of die van de bureu; het gaat steeds over de gevolgen van wat er wordt verteld. Zo kan je bedenken, dat leven een bron is van iets nieuws. Leven is altijd vernieuwing, – altijd gehoopt. Je ziet dat duidelijk bij kinderen. Zij hebben zowat elke dag wel iets nieuws, iets verrassends. Zo gelijken wij op de Schepper.

Dierbare mensen, dat is kenmerkend voor het leven, vernieuwend, creatief, verrassend. Machines hebben dat niet. Een computer kan veel dingen sneller en beter dan mensen maar computers komen nooit op een creatief idee. Bovendien is het ding, materie; het slijt, het raakt op en op de lange duur gaat 't eraan. Het is en blijft eindig. Maar dat geldt ook voor je eigen lichaam, want ergens is je lichaam ook een machine. Ook daaraan is eens een einde.

En dan valt het woord 'vergankelijkheid', een begrip dat al zo oud is als de wereld en hét kenmerk van alles wat dode materie is. En de mens zelf dan? Al even oud is de overtuiging, dat het uiteenvallen van je machine, dat de dood van het lichaam niet het hele verhaal is. We vinden dat van west tot oost in elke levensbeschouwing, die in meer gelooft dan in een knieval voor de westerse wetenschap.

Dierbare mensen, ons christelijk geloof is de enige levensbeschouwing ter wereld die die universele overtuiging concreet aanwijst in de per-

soon van Jezus van Nazareth. Hij getuigt ervan, dat de aardse dood niet het laatste woord heeft. We mogen geloven dat we zijn aangenomen door God zelf die deelneemt aan onze menselijke natuur in die persoon van Jezus van Nazareth. We hebben Hem leren kennen als Gods Zoon, maar dat is een metafoor want God heeft geen nageslacht. Je moet toch iets als je Gods verschijning benoemen wil. De dood gold ook voor de historische Jezus van Nazareth, maar doordat de Vader in Hem verscheen, kon zijn dood niet het einde zijn.

Maar dan zou je aan God kunnen vragen: 'Mag ik uw Zoon even spreken?' Want als Hij leeft, zou je Hem toch ook kunnen ontmoeten, zoals je denkt, dat Hij aan de apostelen is verschenen, zoals je ook praat met je man, vrouw of kinderen, – mensen die je zo nabij zijn. Ik heb mensen wel 'ns horen verzuchten: was er maar één enkel teken uit de hemel! Maar realiseert u zich dan wel, dat je verlangt dat Jezus Christus zou terugkeren in Jezus van Nazareth, dat wil zeggen: het ultieme beeld van God in vergankelijke gestalte, – dus iemand die opnieuw staat onder de wet der vergankelijkheid, – iemand die dus opnieuw zijn levens-einde zou moeten doormaken. En als het dan eenmaal zover is, begint het verhaal opnieuw. Dierbare mensen, is dat alles dan geen hersenschim? Wie wil dat?

Het leven heeft geen concessies in petto aan je behoefte aan zekerheid, ... weet u wel, de ongeloofvige Thomas die ook zo zijn opvattingen had over het moment waarop hij iets geloofwaardig moest vinden, ... nee, de bron van je leven is de overtuiging, dat Jezus Christus leeft, – niet Jezus van Nazareth, want die is dood. Hij stierf in het jaar 30. Maar Jezus Christus leeft als de Geest van God. We mogen zeggen: dat geloof ik; sterker nog, je hebt geen keus want er is geen bewijs, zoals onze westerse cultuur daarover denkt. Vraag daarom liever niet: waar is Hij dan, – waar kan ik Hem zien, – waar kan ik met Hem een selfie maken? Want de verrijzenis is niet de terugkeer van een ziel in een stoffelijk overschot. Dan is alles voor niks, – dan ben je terug bij AF, – dan begint het verhaal opnieuw bij je binding aan de vergankelijkheid, bij de slijtage, bij de eindigheid.

Dierbare mensen, het paasfeest was oorspronkelijk een joods feest over de herdenking van de ontsnapping van het volk aan de Egyptische slavernij. Maar dat verhaal is natuurlijk alleen maar de ouverture van het goddelijk aanbod. Want het zou op den duur begrepen gaan worden als de ontsnapping aan elke binding die lijkt op een slavenbestaan, – na Egypte bevrijd van de Syriërs, toen van de babyloniers, – weer later van de Romeinen, – nog weer later van het kolonialisme, – van de wereld van geld, – de nazi's, – de dictaturen, de oorlogen, ... dat wil zeggen: los van wat je

bindt aan geld, aan genot, je agenda, je vrijheid (of wat daarvoor doorgaat), – los van je autonomie, van wat je bindt aan je eigen verleden: van wat je deed en betreurt, ... en uiteindelijk je bevrijding van te moeten leven met de dood voor ogen.

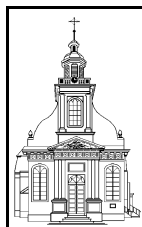
Dierbare mensen, als je het getuigenis van de apostelen kunt geloven, wordt het leven niet op eens gemakkelijk, maar komt er wel ruimte voor een sfeer waarin alles betrekkelijk wordt.

Ik sprak 'ns ooit iemand die kort voor een hartelijke operatie stond. Toen ik vroeg of hij zich zorgen maakte, antwoordde hij: "Ach, ik hoop er natuurlijk doorheen te komen, maar je moet je lijf toch ooit teruggeven aan de aarde en ik ben toch meer dan alleen dat lichaam? Dus wat maakt het eigenlijk uit?"

Ziet u, dierbare mensen, van dergelijke getuigenissen heb je niet terug. Zo iemand is verlost van wat hem bindt aan het leven, – los van wat hem bindt aan de dood als een afgrond. Het getuigenis van het tegendeel vierten we dezer dagen, – simpel in de nacht met symbolen als vuur en licht en water, – met muziek en dichtkunst., – ja, en elke zondag met een viering die ons opgedragen is door Jezus van Nazareth toen Hij voor de laatste keer met zijn vrienden aan tafel ging.

Je geloof, tenslotte dierbare mensen, biedt je een gevoel van vrijheid als je je losmaakt van alles wat je bindt, – beginnend in kleine dingen, – via grotere, totdat het moment waarin je los komt van wat kan en niet kan. Dat opent het geloof in de verrijzenis, die soms even helder wordt als een bron van onbezorgdheid, van echte vrijheid.

(– Ruimte voor aantekeningen –)

Katholieke geloofsgemeenschap
St. Petrus' banden
Driebergen-Rijsenburg, 1 april 2018
© Frans E.M.Verhaar pr.